744/06

Den 15. marts 2006 blev i sag nr. 67.022:

xxx xxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med, at den forsikrede bil blev stjålet og derefter totalskadet ved brand.

Selskabet har afvist at erstatte bilen under henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Det fremgår af sagen, at klageren den 23/6 2003 telefonisk anmeldte til politiet, at hans bil, en BMW 325, årgang 1987, var stjålet fra bopælen i tidsrummet 22/6 2003 kl. 21.30 til den 23/6 2003 kl. 04.55. Klageren anmeldte ligeledes telefonisk tyveriet til selskabet.

Politiet modtog samme dag meddelelse fra en person om, at der stod en udbrændt BMW på en parkeringsplads i B. Det viste sig, at den udbrændte bil var identisk med klagerens.

Politiets undersøgelse af bilen viste, at venstre fordør stod åben, og at der ikke kunne konstateres tegn på opbrud af bilens låse eller tændingslåsen.

Den 26/6 2003 udfyldte klageren en skadeerklæring, hvoraf det bl.a. fremgår, at bilen sidst var synet den 20/4 2001, at der ikke var nøgler i bilen ved tyveriet samt, at der alene var én nøgle til bilen. Oprindeligt havde klageren anført, at der var to nøgler.

Selskabets konsulent foretog besigtigelse af bilen dagen efter branden, og undersøgelsen viste, at der var tale om en påsat brand, hvor der var anvendt brændbare væsker. Branden var antændt i kabinen, og bilen var efterladt med åben dør for at sikre branden næring. Den nærmere undersøgelse af låsene viste, at ingen af dørlåsene eller ratlåsen havde været genstand for opbrud eller adskillelse, ligesom der ikke havde været foretaget indgreb i bilens ledningsnet med henblik på kortslutning og start af motor, idet selve ratstammens mekaniske låseanordning ikke var opbrudt. Bilen kunne derfor kun være kørt til afbrændingsstedet ved brud af rette nøgle. Endvidere konstaterede konsulenten, at bilen ikke havde været til syn i 2001, og bilen havde således ikke været synet siden 1999.

I forbindelse med politiets brandundersøgelse blev klageren afhørt den 7/8 2003, hvor han oplyste, at bilen inden tyveriet var parkeret i gården bag huset, og dørene var låst. Han var ikke helt sikker på, om der havde været ekstra nøgle i handskerummet. Han havde selv lige lavet rust på bilen med henblik på syn, ligesom der var lavet bremser på autoriseret værksted.

På grund af de særlige omstændigheder i sagen anmodede selskabet den 3/9 2003 politiet om at undersøge sagen nærmere.

Af politiets afhøring af klageren den 17/11 2003 fremgår bl.a.:

> "Forurettede forklarede, at han til den afbrændte bil havde haft to nøgler til tændingslås, der begge samtidig passede til dørlåsene.
>
> Han har ikke fået lavet yderligere nøgler til tændingslås eller dørlås.
>
> Disse nøgler passede ikke til bilens bagagerum. Han havde fået lavet 2 eller 3 nøgler, der kun havde passet til bagagerummet.
>
> Til forsikringsselskabet havde afhørt afleveret papirer vedrørende bilen samt 1 eller begge nøgler til tændingslåsen.

Afhørte fastholder, at han lå og sov sammen med kæresten, da bilen blev stjålet. Dette ville kæresten ... kunne bevidne."

Af politiets afhøring af klagerens samlever den 18/11 2003 fremgår bl.a.:

"Den dag hvor bilen var blevet stjålet, havde afhørte brugt bilen til og fra arbejde. Afhørte mener, at hun låste bilen, da hun ankom til bopælen, men hun er nu ikke sikker på dette.

Der var 2 sæt tændingsnøgler til bilen. Den ene havde afhørte, det andet sæt kan afhørte ikke huske hvor blev opbevaret. Afhørte mener kun at de fandt et sæt nøgler, da de ledte efter dem.

På gerningsdagen var afhørtes mand hjemme til aftensmad, og han opholdt sig herefter hele natten sammen med afhørte på bopælen.

Bilen var ved at blive gjort klar til syn. Den var efter afhørtes mening i orden og kørte godt, og som nævnt var det meget ubelejligt, at den blev stjålet, fordi afhørte brugte den til og fra arbejde."

Af politiets sagsresume i anmodning af 26/3 2004 til Retten i Å. om teleoplysninger fremgår bl.a.:

"Bilen er således form. kørt direkte fra mistænktes bopæl og til afbrændingsstedet i skoven, hvor den ubemærket er totalt udbrændt i løbet af natten. Gerningsstedet er omkranset af høje træer og derfor godt skjult, så bilen kan brænde i 'fred' og uden at branden bliver opdaget. Undersøgelse af bilens låse fastlægger, at dørlåse og tændingslås ikke har været opbrudt. Bilen er således form. kørt til stedet under anvendelse af rette nøgle. Undersøgelsen viste ligeledes, at bilen er brændt ved meget stor varme, hvorfor der med stor sandsynlighed er anvendt brændbare væsker.

Politiet finder det ikke sandsynligt, at en biltyv stjæler bilen og kører den direkte til en øde beliggende P-plads og brænder den af. Da låsene ikke er opbrudt og bilen ikke har været synet i 4 år, hvilket nedsætter en salgspris væsentligt, er der begrundet mistanke om, at 'mistænkte' enten selv har brændt bilen af, eller fået nogen til det. Desuden er 'mistænkte' særdeles godt kendt i området omkring gerningsstedet, idet han har familie i nærheden og selv har boet i området."

Af politiets genafhøring af klageren den 6/5 2004 fremgår bl.a.:

"Sigtede forklarede, han havde købt bilen kontant for 52.000,- kr. først i 2001. Bilen blev købt af en privat og sigtede skulle selv syne den. Bilen blev synet umiddelbart efter købet og det var via sigtedes fætter (C.P., mekaniker i B.). Sigtede kan derfor ikke huske, i hvilken synshal bilen blev synet.

Da den blev stjålet stod den igen foran syn. Sigtede havde modtaget indkaldelsen til synet og havde selv lavet bremser på bilen. Han havde også selv købt reservedelene, men havde ikke gemt kvitteringerne. Reservedelene havde koster omkring 1.000,- kr. Bilen var ellers pæn og der var kun lidt overfladisk rust. Sigtede fastholdt, at han var på bopælen og sov i sin seng sammen med kæresten, da bilen blev stjålet i gården ved siden af værkstedet. Han har ikke selv brændt bilen af og han har heller ikke fået nogen til det.

Foreholdt, at han i første afhøring havde oplyst, at han ikke røg og at han i anden afhøring havde oplyst, at han var ryger. Sigtede forklarede, at han havde været på et rygestopkursus og derfor ikke røg da han første gang blev spurgt om det, men så desværre var begyndt igen.

Foreholdt sin tidligere forklaring ved rustarbejde og at bremserne var lavet på autoriseret værksted. Sigtede fastholdt, at det kun var overfladisk rust i lakken og kun i meget mindre omfang. Vedr. bremser var sigtede lidt i tvivl, idet hans fætter (autoriseret værksted) normalt laver alt på bilen. Det var muligt, at bremserne også var lavet af ham denne gang.

Sigtede mener, at der havde været to nøgler til tændingslåsen og 2 nøgler til låsen i bagsmækken, idet denne lås på et tidspunkt var blevet skiftet. Sigtede mente, at han havde sendt en nøgle til forsikringsselskabet og vidste ikke hvor den anden nøgle var. Muligvis havde den siddet i tændingslåsen, idet det ikke var altid, de tog nøglen med ind p.g.a. lidt øde beliggende bopæl, hvor der sjældent kommer nogen.

Sigtede vejledt om, at politiet havde fået retskendelse til teleoplysninger. Sigtede forklarede, at han ringede til politiet fra sin lastbil den pågældende morgen, da han fandt ud af, at bilen var væk. Han kunne ikke huske, om han havde talt med andre den pågældende morgen, eller hvilken retning var kørt i. Sigtede taler dagligt med mange i telefonen, hvorfor han ikke kunne adskille dagene.

Sigtede forklarede, at han i 2003 havde en omsætning (netto) på omkring 1,2 mill. og en indtjening på ca. 650.000,- kr., men han havde også arbejdet mange timer for det. Der var således ingen økonomisk grund til at ville 'snyde' med sølle 40.000,- kr. Sigtede fastholder, at han ikke selv har noget med sagen at gøre.

Foreholdt, at bilen ikke havde været synet i 4 år. Sigtede fastholder, at han huskede det, som at bilen var blevet synet ved købet. Han havde herefter ikke yderligere oplysninger til sin forklaring."

Teleoplysningerne beviste imidlertid ikke, at klageren ringede fra gerningsstedet, og efter genafhøringen af klageren den 6/5 2004 meddelte politiet i skrivelse af 19/11 2004 til selskabet, at det havde besluttet at opgive påtale mod klageren for overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 2. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Jeg har ved min afgørelse navnlig lagt vægt på, at K.S.P. nægter sig skyldig. K.S.P. har til Å. Politi forklaret at bilen formentlig har været uaflåst, da han bor et øde sted, ligesom der lå en ekstra bilnøgle i bilens handskerum. Der er i forsøget på at bevise, at K.S.P. har været på gerningsstedet på gerningstidspunktet, indhentet teleoplysninger, men disse oplysninger har ikke kunnet bekræfte dette. Der blev ved gerningsstedsundersøgelsen fundet to cigaretskod, som har været indsendt til retsgenetisk institut med henblik på konstatering af DNA profil. Der kunne imidlertid ikke ekstraheres tilstrækkeligt DNA til en profilanalyse. Herudover er der ingen tekniske beviser. Der er heller ingen vidneforklaringer, der placerer K.S.P. på gerningsstedet på gerningstidspunktet, derimod har K.S.P. et alibi på gerningstidspunktet.

Det er min opfattelse, at det efter de nævnte oplysninger i sagen ikke er muligt at føre det bevis, der er nødvendigt for, at retten vil finde, at pågældende har gjort sig skyldig i en strafbar handling."

I skrivelse af 30/3 2005 til klagerens advokat anførte selskabet følgende:

"Vi kan oplyse, at vi nu har haft lejlighed til at se politiets akter.

Vi må meddele, at vi ikke kan anerkende erstatningspligten over for din klient.

Godt nok har politiet frafaldet tiltalen mod Deres klient men det ændrer ikke det forhold, at din klient skal godtgøre, at der er tale om en forsikringsbegivenhed for at kunne opnå erstatning.

Fakta i sagen er, at køretøjet findes udbrændt på et øde sted, som kræver lokalt kendskab for at vide er der. Herudover ligger det fast, at der er tale om en påsat brand ved brug af brændbar væske samt er der hverken på karosseriet eller på ratlås eller dørlåse er tegn på opbrud. Køretøjet er efterladt med åben dør for at sikre ilttilførslen til den påsatte brand.

Når dette sammenholdes med at din klient bor et afsides sted, som nok ikke er det mest oplagte sted at søge, såfremt man vil stjæle en bil samt de divergerende oplysninger om antal nøgler samt om hvorvidt en sådan skulle have været placeret i bilen gør, at vi ikke finder at der er tale om en forsikringsbegivenhed."

Klagerens advokat har herefter indbragt sagen for nævnet. Af klageskrivelsen fremgår bl.a.:

"Til det af Tryg Forsikring anførte, skal jeg fremkomme med følgende:

at min klient bor ved en stærkt trafikeret landevej mellem H. og Å., tæt ved oplyst reguleret kryds,

at der ikke foreligger oplysninger vedrørende nøgler, som fritager Tryg Forsikring fra erstatningspligten,

at det forhold, at bilen findes udbrændt et øde sted, er forhold, der ikke kan lastes min klient, idet han hverken har sat ild til bilen, eller medvirket hertil,

at det er forsikringsselskabet, der har bevisbyrden for, at der er tale om en ikke dækningsberettiget forsikringsbegivenhed,

at forsikringsselskabet ikke har løftet denne bevisbyrde,

at Politimesteren har frafaldet sigtelsen mod min klient,

at der er tale om en forsikringsbegivenhed, som Tryg Forsikring skal erstatte,

at erstatningen af Tryg Forsikrings taksator er vurderet til kr. 35.000,00."

I selskabets skrivelse af 5/8 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

"Bilen blev af vores taksator værdifastsat til 35.000 kr. inden vi fik besked om, at bilen ikke havde været til syn siden 1999.

...

Der er således tale om en ældre bil, som stod for at skulle til syn, og som ikke havde været synet siden 1999, og hvor vores kunde har afgivet divergerende oplysninger om bilens stand, ligesom det er uklart, hvad der er repareret og af hvem. Herudover viser vores kundes regnskaber ikke, at han har trukket ca. 650.000 kr. ud til privat forbrug.

Ligeledes er det påfaldende, at vores kunde undervejs i forløbet har ændret forklaring, idet han først oplyste, at der alene var én nøgle til bilen, og at denne var aflåst, samt at der ikke var nøgler i bilen. Herefter oplyste han, at der muligvis var én nøgle i handskerummet og til sidst, at nøglerne muligvis sad i tændingslåsen. Alarmen i bilen var heller ikke aktiveret. Vi har alene modtaget den ene nøgle, og det er uvist,

hvor den anden nøgle er, men vi har ingen oplysninger om, at denne skulle være stjålet forud for tyveriet.

Det er vores vurdering, at bilen må være kørt direkte fra vores kundes bopæl til P-pladsen ved skoven, med henblik på afbrænding, da den blev fundet totalt udbrændt allerede om morgenen. Begge steder er øde, og afbrændingsstedet kræver lokalkendskab. Herudover kan bilen kun være kørt til stedet under anvendelse af rette nøgle, idet der ikke var tegn på opbrud af hverken dørlåse eller ratlås.

På baggrund af oplysningerne i politiets rapport, vores konsulents rapport samt vores kundes divergerende forklaringer, finder vi det ikke sandsynliggjort, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Vi skal i den forbindelse henvise til ankenævnspraksis i lignende sager, fx nr. 60.447 og 61.489."

I skrivelse af 17/1 2006 til nævnet har klagerens advokat afvist, at de ankenævnskendelser, selskabet henviser til, er sammenlignelige med nærværende sag. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Tryg anfører som begrundelse for at afvise at yde erstatning blandt andet, at klager bor et afsides sted, som nok ikke er det mest oplagte sted at søge, såfremt man vil stjæle en bil. Denne problemstilling har Ankenævnet taget stilling til i AK 62.616, hvor det ikke var groft uagtsomt at efterlade bil med nøgler gemt under solskærmen, under parkering på privat afsides gårdsplads i en mindre by. Kendelsen tager præcis stilling til, at det ikke er groft uagtsomt at efterlade nøgler gemt under solskærmen.

Det gøres i forlængelse heraf gældende, at såfremt nøglen var efterladt i handskerummet i bilen, kan dette ikke anses for groft uagtsomt henset til, at bilen stod parkeret på privat gårdsplads.

Indklagedes forsikringsselskab søger at inddrage forhold, som er irrelevante for bedømmelse af sagen, blandt andet:

at der er tale om en påsat brand,

at bilen er efterladt et øde sted,

at klager skulle være kendt omkring gerningsstedet.

Endelig bemærkes, at der er intet usædvanligt i, at først afgivne forklaring efterfølgende suppleres med yderligere oplysninger om hændelsesforløb m.v.

Det understreges, at Å. Politi har frafaldet sigtelserne mod klager.

Det centrale og sammenlignelige er kendelsen, afsagt af Ankenævnet for Forsikring i AK 62.616."

Endelig har selskabet i skrivelse af 8/2 2006 til nævnet afvist, at der er tale om en efterfølgende supplering af klagerens oprindelige forklaring. Ifølge selskabet er der tale om en radikal ændring af den oprindelige forklaring på en række væsentlige punkter. Selskabet har redegjort nærmere herfor. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Samlet set mener vi således, at der i forløbet har været tale om andet og mere end blot suppleringer af vores kundes tidligere forklaring. Med hensyn til advokat J.M.s henvisning til ankenævnskendelse nr. 62.616, skal vi for god ordens skyld bemærke, at vi ikke har afvist den aktuelle skade med den begrundelse, at der er udvist grov uagtsomhed i relation til tyveri af bilen.

Idet vi henviser til argumentationen i vores brev af 5. august 2005 til Ankenævnet for Forsikring, må vi imidlertid fastholde, at vores kunde ikke har sandsynliggjort, at der er indtruffet en forsikringsbegivenhed."

Nævnet er forelagt selskabets konsulents undersøgelsesrapport, akter fra politiet samt fotos af bilen.

10. 67.022

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson